

לִדְתָּן. וְאֵם לֹא עָבְרוּ וְנִתְּרוּ. אִי קְרוֹבָה לִדְתָּן: תִּנּוּ שִׁבְחַ וְשִׁירָה לֹאֵל אֲשֶׁר שִׁבְתָּ בְּרָא וְלֹנָה בּוֹ נִתְּן תּוֹרָה. קָרָא לְמִשְׁחָה סִמְנָה בְּבִית נִגְנִי הִיא מְנוּחָה. לֶךְ יָאֵתָה נָקִי אֹרְחָה. תִּנּוּהָ לַעֲבֹת מִי מְנָה: נִפְשׁ כִּי נִאֲמַתָּה בֵּיתָ שִׁבְתָּ בֵּיתָ מְנוּחָה. נִיר וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרָכּוֹ וְקִדְשׁוֹ בְּמִן סִלְהֶדֶת לַעֲם לֹא אֶלְפִין. וְהַשְׁבֵּת נִפְשׁ מִשִּׁיבִית. בְּפִיסִית בֵּיתָ אֲשֶׁר שָׁמֶן: הַזִּקְוֹתֶיהָ בְּמִרְהָ נִצְטָו בְּאִזְוֶרָה בְּרִירִים בְּמִעֶרְהָ. תִּלְוִים הַלְכֹתֶיהָ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ. יִתְחַלּוּ לְיוֹם שִׁשְׁלֹו שִׁבְתָּ בְּצִבְאוֹתֶיהָ: זֶה תֵּאוֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל בִּיעֵו וְבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הִזְאֵל: בְּמִבְשִׁיִן בְּהֶרֶר שִׁבְכָל יוֹם כִּין וְנִמְהֶר. יוֹבִיִת בּוֹ סִנּוֹת. תִּשְׁבֵּב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל: קֹוֹלִי קוֹלוֹת יִתְחַלְלוֹן בַּעַת שִׁירִי. יִגְדְּלוֹן בִּי בְּמֵל הֵם יִתְּלוֹן. וְאֵל יִשִּׁינוּ נְבוֹלִי בְּאוֹרֹת שִׁיר נֶפֶר תְּכֵלִי. תִּתְקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמְשׁוּ. בְּגִנְר שִׁיר שִׁפְרָה לִי: הַחֲקִישׁוּ

ה' לעת הזאת: פסח (תלמיד ע"ב) פסח. ריבוי (כמו פסח. בשר) בר. (חזקיהו): חק' שבת נאמר לישראל בנאוריה בחרה. והלכותיה מרובים ובמקרא מועדים והלויים בו כהנים בשבת. וישראל באומרים מטותיה ינהלו פסח. המרובה בלבוש רב בעשר"ב יום שבת. זה שבת זה שהוא האות ששמו' ב' ב' לישראל. יש סימן עליו ששם ה' במונהו. כי נהר במבטיון שבת יום מהשבת רן מהר ובשבת נח מוכח שהוא יום מנוחה. זה חשיב לאפיקרום הכול מה יום מיומים (כ"ר פ"ח): האות. (שמות לא יז): קול. כל קולות ושירי נרי יסאק בעת ב'את המשיח אשר שירי שיל כמל יגדלו. שכולם יסאק וישמעו שירי. ולא ישינו גבולי לילך בדרך השיר שגל להלך ולשיר כמו. כי אומר להם חפשו מעשיכם והראו שאינכם כדאי שהשמשו בעשרת השיר האלה רק לי. אי כל קולות במבטיון יסאק בשבת שאני משורר בקול אשר שירי יל כמל. והקולות לין משיגים גבולי בדרך שיר שגל להלך. וכלי אומר להם יתקבצו וסאק ולא השמשו בעשרת השיר האלה כעס רק לי. ומל' בשם האמן סאס'ד מבעל"ז ז"ע. שומר זה נאמר ממנהר כר"י קודם שגמר לוח ק. ומלאו דרשן וכל השיר ה' וההפחד שהביר אר חדש יפה לשבת. ובשבת בלא השיר העיר לשלחו לשמוע דרשנו ושירי. ובמקרא בלא גם כר"י על שבת זו לעיר זו יוכל גל להדרשן. ובשמוע האמר אומר כול שלי והדרשן אומר לא לי. והעם לעקו בקולי קולות על כר"י להביר דרשיו. ויאמר להדרשן אומר על מה מיוחד האמר. ולא ידע. ויאמר כר"י שמויחד על שמו יתנוח חק ולא נגמר לוח ק. ויפיקו כבוד וכו' להדרשן ולא חזר לוח ק על המלוע. ואמר שמעיה בקולי קולות יסאק בעת אמירה בקול שירי המלוי כמל. ולא ישינו ב"א גבולי בדרך השיר שגל להלך והדרשיו. ואם הדרשנים קשנו עמיכם בשרים שהבירו. ולא השמשו בעשרת השיר שהדרשיו ואלה רק לי: קולות יחלון (שמות ס): כמל ילון. מל' האל כמל (דברים לב ב): נל הכלי. ע"ש הלוי נל (תלמיד יו). ההקוששו (לפני ב) חפשו ולקמו. כמו לקושש קש (שמות ה): שפרה לי. ע"ש שפרה עלי. (תלמיד סו):

היום ישראל. וסא' לי ישראל בר משה בר לוי נאמר. ש' יהודה איה די מדינת ארמ עלי. לא קם מישראל כשהל: **י' ה' רבון עלם ועלמיה. אנה הוא מקרא מלך מלכיה.**
עובד גבורתה ותמתיה. שפר קרמי להתיא: י' ה'
ש' בחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא.
די ברא בר נפשא. עירין קדישין ובני אנשא.
מיות ברא ועופי שמא: י' ה'
ר' ברין עובדיך ותקיפין. מביד רמא תקיף בפופין.
די יהיה גבר שגין אלפין. לא ייעזב גבורתך.
בתישבגא:

ומוסף כעופים. וסא' אם יחיה חס אלק שנה לא סיה יסל להבנים בשבתון גבורותך הרבים: **ב** (ב"י נס"א) 13 אלכא